

Skovens Værdi nu i alt Væsentligt berøer paa Veddel. Skovskyliden staaer derhos i et betydeligt Misforhold til de Agerjorderne paa hvilende Hartkorn, idet der paa en Tonde Ager og Engs Hartkorn gjennemsnitlig paa Derne kommer 10 Td. Land og i Jylland 18 Td. Land, medens der paa en Tonde Skovskylid gjennemsnitlig paa Derne kommer c. 27 Td. Land og i Jylland c. 93 Td. Land. Hertil kommer, at Skovskyliden hviler paa afvigende paa de dermed behæftede Arealer, at der i samme Egn, hvor Skovens Skatteværdi maa antages at være omtrent den samme, er saa stor Forskjel i Skyldsaetningen, at der i een Skov kan gaae 70 à 80 Td. Land paa en Tonde Skovskylid, medens der i en anden kun gaaer 6 à 7 Td. Land herpaa. Da Communerne, som allerede anført, have særlig Interesse i at kunne ramme Skovene gennem Repartition paa Hartkorn, har det tidligere været under Overveelse, hvorvidt der af Hensyn hertil maatte være Foie til at undergive Skovgrundene en ny Skyldsaetning, men Majoritetten af en dengang af Ministeriet nedsat Commission antog ikke, at de med en saadan Skyldsaetning forbundne Omkostninger vilde kunne opveies af en ligeligere Fordeling af den Deel af Communeafgifterne, som reparteres paa Hartkornet. Ogaa i Rigsdagen er der foretaget Skridt for at komme Communerne Kraav i foranførte Henseende imøde, uden at disse Skridt dog have ført til noget Resultat. Efter de ovenfor fremhævede store Mangler ved Skovskyliden som Beskatningsmaade under de nuværende Forhold vilde det vistnok i og for sig have været ønskeligt, om samtlige ved den nye Matriculering forbigaaede Skove i den nærmeste Fremtid ved det Offentliges Foranstaltning bleve ansatte til nyt Hartkorn efter Jordbundens Bonitet; naar Ministeriet imidlertid ikke har taget en saadan almindelig Skyldsaetning til Udgangspunkt for dette Lovforslag, er dette væsentlig begrundet i, at en saadan Foranstaltnings Gjenemførelse vilde være forbunden med betydelige Omkostninger for Statskassen, efter et ældre Overflag endog 200,000 Rd. Spørgsmaalet om en Forandring i Skovskyliden taber ogsaa en Deel af sin Betydning, naar de med Skovskylid behæftede Skovarealer,

som her foreslaaet, efter Ciernes frie Valg kunne overgaae til at være Agerjord mod at skyldsaettes som saadan; thi de Skovarealer, som fortrinsviis egne sig til at anvendes til Agerjord, og hvis Skyldsaetning med Skovskylid derfor staaer i størst Modsaetning til Agerjordens Skyldsaetning, kunne forudsæes under en saadan Ordning med Tiden at ville gaae over til at blive Agerjord.

Det kan forudsæes, at en saadan Afgang til Skovtvængens Løsning, som her er bragt i Forslag, vil vække Betænkelighed hos Mange; naar der ikke ved Siden deraf sikkes Tilstedeværelsen af Statsklove paa saadanne Steder, hvor Skove efter Naturforholdene vilde være af særlig Betydning. Landets Skovareal er i det Hele ikke stort, og Skovene yde foruden deres Hovedbestemmelse, at afgive Træ til Brændsel og andet Brug, en gavnlig Indflydelse navnlig ved at mildne Klimaet og give Læ for Bindene. Naar Ministeriet desuagtet har bestemt sig til at betræde den angivne Vej, saa hidrører dette fra den Overbeviisning, at Lovforslagets Gjenemførelse ikke vil formindste, men derimod forøge Skovarealet. Afgjørende Betydning maa man i denne Henseende tillægge Lovforslagets § 6, som tilstaaer fuldkommen Fritagelse for Hartkornsaegifter af til Skovbrug afbenyttede Skovarealer, der efter Jordboniteten ikke ville afgive noget synderligt Udbytte som Agerjord, men derimod egne sig til Skovbehandling. Denne Bestemmelse i Forbindelse med den i § 1 indrømmede frie Afgang til at erholde de til Agerjord skillede Strækninger befriede for Skovtvængen vil efter al Sandsynlighed paa en simpel og naturlig Maade ad Frivillighedens Vej lede til det tilsigtede Maal, at de til Agerbrug særlig skillede Skovarealer overgaae til Agerbrug og de alene til Skovbrug skillede Arealer til Skovbrug. Der er navnlig i Jylland i forøvrigt usrugtbare Egne betydelige til Skovbrug særligt egnede Arealer, hvis Beplantning vilde være til stort Gavn for omfattende Landstrækninger, og denne vil rimeligviis fremmes i en meget betydelig Grad ved den i § 6 indrømmede Skattelettelse.

Det maa ogsaa her tages i behørig Betragtning, at Kundskaben til Skovens gavnlige